

Inż. A. KOZIKOWSKI.

Z doświadczalnictwa leśnego za granicą.

Ponieważ doświadczalnictwo leśne u nas narodzić się nie może, warto bądź co bądź ogół leśników naszych poinformować, co na tem polu robią inni. Otóż w 7 zeszycie niemieckiego czasopisma: „Forstwissenschaftliches Centralblatt“ z r. 1924 znajdujemy rozporządzenie departamentu leśnictwa bawarskiego ministerstwa skarbu z d. 20/II 1924 r. regulujące na nowo doświadczalnictwo leśne. Treść tego rozporządzenia jest następująca:

Zadaniem doświadczalnictwa leśnego jest wyjaśnienie kwestyj leśno-gospodarczych na podstawie nauki i przy pomocy metod należycie obmyślanych i dalej rozwijanych, oraz wyszukanie i wypróbowanie środków, któreby popierały gospodarstwo lasowe lub uwalniały go od utrudnień, ażeby uzyskać przy najmniejszym nakładzie kosztów możliwie trwałe skutki gospodarcze.

Zadanie to spełnić ma współpraca przedstawicieli administracji lasów z badaczami naukowymi.

Polem doświadczalnym jest cały obszar lasów państwowych, ale departament leśnictwa rezerwuje sobie również prawo wydzielenia pewnych lasów lub ich części dla celów doświadczalnictwa i n a u c z a n i a.

Naczelne kierownictwo doświadczalnictwem spoczywa w rękach departamentu leśnictwa. Zarządy okręgowe pośredniczą pomiędzy urzędnikami, dającymi inicjatywę do doświadczeń, wydają swoją opinię w planach poświadczeń, kontrolują ich wykonanie przez urzędników, zbierają wyniki, opracowują je i układają budżet tych prac. Nadleśnictwa zaś badają plany i pracę poszczególnych urzędników, przedstawiając je z budżetem zarządom okręgowym, wspomagają i kontrolują pracę dobrowolnie podjęte i obowiązkowo wspomagają wszystkich współpracowników, a szczególnie członków stacji doświadczalnej.

Każdy leśnik tak w służbie rządowej jak i prywatnej ma prawo zainicjować doświadczenia, lecz musi oczywiście przedłożyć szczegółowe plany i zobowiązać się do trwałej współpracy.

Stacja doświadczalna składa się z profesorów (leśnictwa) Uniwersytetu, którzy są kierownikami następujących zakładów: 1) dla hodowli i użytkowania lasu, 2) dla urządzenia lasu, 3) dla polityki lasowej i statystyki, 4) dla patologii roślin i botaniki lasowej, 5) dla chemii rolniczej i gleboznawstwa, 6) dla zoologii stosowanej, 7) dla meteorologii i klimatologii.

Kierownicy zakładów mają również prawo inicjatywy w doświadczalnictwie, mają współpracować w doświadczeniach administracji i zdawać sprawozdania roczne ze swych prac. Prócz tego mają na żądanie departamentu leśnictwa wydawać swoją opinię i w miarę czasu i siły odpowiadać na zapytania nadleśnictw i zarządów okręgowych. A departament leśnictwa zobowiązuje się zawiadamiać zakłady naukowe o pracach wykonywanych przez swych urzędników. Profesorowie odnośni mogą

studjować te prace na miejscu i ewentualnie zużytkować rezultaty prac w porozumieniu z departamentem leśnictwa.

Administracja lasów państwowych ma rozwikłać kwestje głównie gospodarczej natury, stacja doświadczalna natomiast kwestje teoretyczne i sprawy wymagające specjalnych wiadomości.

Coroczny plan prac układa departament leśnictwa w porozumieniu z profesorami, dzieląc prace zawsze na takie, które wykonuje stacja doświadczalna i na prace wspólne.

Każde doświadczenie ma być w lesie dobrze odgraniczone i chronione, oparte na dostatecznej ilości przykładów i należyście utrwalone w aktach

Rezultaty doświadczeń publikuje w zasadzie ten, który je przeprowadzał, a za prace dobrowolnie podjęte i publikowane można uzyskać specjalne wynagrodzenie
